

Lausunto

13.04.2026

Asia: VN/10343/2024

Begäran om utlåtande om utkastet till regeringens proposition till riksdagen med förslag till skärgårdslagen

Lausunnonantajan lausunto

Sammanfattning av era kommentarer för att utarbeta ett sammandrag av utlåtandena

Åbolands Fiskarförbund har bekantat sig med förslaget om den nya Skärgårdslagen och kommer med följande utlåtande:

Åbolands skärgård är en av världens största skärgårdar med tusentals öar och där avstånden ut till ytter-skärgården är lång. Från Pärnäs i Nagu tar det med förbindelsebåt över 4 timmar till Utö och på samma tid skulle man med bil köra sträckan Åbo-Vasa med bil. Transporten av varor ut till de yttersta öarna är mycket viktiga med tanken på att hålla skärgården bebodd och näringarna levande. Fisket har alltid hört till den viktigaste näringen i Åboland. Och för att få fisken in till de stora marknaderna i städer som Åbo, Helsingfors eller Tammerfors så krävs det stödda transporter till ett skäligt pris. Förbindelsebåtstrafiken består idag av 10 rutter i Skärgårdshavet vilka sammanlagt trafikerar 150 öar.

10 § stipulerar om näringslivet i skärgården. De långa transportsträckorna gör att fiskerinäringen i skärgården alltid kommer att ha sämre förutsättningar för att få fiskprodukter till marknaden jämfört med förhållandena närmare kusten med fast vägförbindelse. Idag kan en tjänsteperson på Livskraftscentralen helt avgöra hur skärgårdstransporterna utformas. Detta är inte ändamålsenligt och har lett till tvära kast både gällande tidtabeller och antal avgångar på de olika linjerna. "Vad menas då med att " Stöd beviljas inte direkt på basis av den föreslagna bestämmelsen, utan den innehåller en skyldighet att i stödåtgärder som beviljas i enlighet med annan lagstiftning beakta de särskilda förhållandena i skärgården i stödbeloppet." Betyder detta att även i fortsättningen råden en osäkerhet kring skärgårdstransporterna och alla beslut ligger i händerna på tjänstepersonerna?

Fisket bör framöver starkare prioriteras som en primärnäring i skärgården. Utan stödda transportlinjer kommer det inte vara möjligt att få in vildfisk till större marknader i de större städerna. Skärgårdsfisket bör ses som en del av Finlands beredskap och detta kräver att staten gör tillräckliga åtgärder för att upprätthålla ett livskraftigt fiske i Skärgårdshavet. En del av de finansiella medlen som kanaliseras via EU:s strukturfonder borde kunna användas för transporter av vildfisk i skärgårdsförhållanden. Förslaget i lagen om användandet av EU-medel är således rätt, men systemet får inte bli alltför restriktivt för att fungera i praktiken. Om det finns ett livskraftigt fiske stöder detta

också turismnäringen som speciell sommartid har många båtgäster och turister som besöker öarna och som gärna köper fiskprodukter.

Era kommentarer om 1-2 § och motiveringen till dem

-

Era kommentarer om 3-6 § och motiveringen till dem

-

Era kommentarer om 7-8 § och motiveringen till dem

-

Era kommentarer om 9-10 § och motiveringen till dem

10 § stipulerar om näringslivet i skärgården. De långa transportsträckorna gör att fiskerinäringen i skärgården alltid kommer att ha sämre förutsättningar för att få fiskprodukter till marknaden jämfört med förhållandena närmare kusten med fast vägförbindelse. Idag kan en tjänsteperson på Livskraftscentralen helt avgöra hur skärgårdstransporterna utformas. Detta är inte ändamålsenligt och har lett till tvära kast både gällande tidtabeller och antal avgångar på de olika linjerna. "Vad menas då med att " Stöd beviljas inte direkt på basis av den föreslagna bestämmelsen, utan den innehåller en skyldighet att i stödåtgärder som beviljas i enlighet med annan lagstiftning beakta de särskilda förhållandena i skärgården i stödbeloppet." Betyder detta att även i fortsättningen råden en osäkerhet kring skärgårdstransporterna och alla beslut ligger i händerna på tjänstepersonerna?

Fisket bör framöver starkare prioriteras som en primärnäring i skärgården. Utan stödda transportlinjer kommer det inte vara möjligt att få in vildfisk till större marknader i de större städerna. Skärgårdsfisket bör ses som en del av Finlands beredskap och detta kräver att staten gör tillräckliga åtgärder för att upprätthålla ett livskraftigt fiske i Skärgårdshavet. En del av de finansiella medlen som kanaliseras via EU:s strukturfonder borde kunna användas för transporter av vildfisk i skärgårdsförhållanden. Förslaget i lagen om användandet av EU-medel är således rätt, men systemet får inte bli alltför restriktivt för att fungera i praktiken. Om det finns ett livskraftigt fiske stöder detta också turismnäringen som speciell sommartid har många båtgäster och turister som besöker öarna och som gärna köper fiskprodukter.

Era kommentarer om 11-12 § och motiveringen till dem

-

Era kommentarer om 13-14 § och motiveringen till dem

-

Era kommentarer om konsekvenser (kapitel 4.2 Huvudsakliga konsekvenser)

-

Era kommentarer om allmänna motiveringarna (kapitlen 1-12, bortsett från kapitlen 4.2 Huvudsakliga konsekvenser och 7 Specialmotivering)

-

Era kommentarer om utkastet till statsrådets förordning om skärgårdsdelegationen

-

Mattsson Kaj
Åbolands Fiskarförbund r.f.